

Alnus incana 'Pendula'

Wysokość	6 - 8 m
Szerokość	3-5m
Korona	wide weeping, half-open crown
Kora i gałęzie	grey and smooth, twigs grey brown
Liście	ovoid, dark green, 5 - 10 cm
Kwiaty	catkins Y, and X, purplish, February/March
Owoce	ovate strobiles, grey brown
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	calicicole, tolerates dry soil
Wilgotność podłoża	Dobrze znosi suche podłoże, Odporny na krótkie podtopienie, Odporny na długie podtopienie
Wymagania stanowiskowe	Nie toleruje utwardzonej nawierzchni
odporność na mróz	2 (-45,5 do -40,1 °C)
Odporność na wiatr	good, susceptible to sea wind
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr, odporny na sól sypaną na drogi
Zastosowanie	donice na drzewa, ogrody dachowe, tereny przemysłowe
Shape	drzewo wysokopienne
Pochodzenie	Van der Bom, Oudenbosch, The Netherlands, before 1900

Alnus incana 'Pendula' to małe drzewo z ciągłą główną gałęzią tworzącą wąski, jajowaty kształt korony. Rośnie wolniej niż A. incana i tworzy zwartą koronę. Pień jest pomarańczowo-brązowy, a młode gałązki są uderzająco żółte do pomarańczowych, również pomarańczowo-brązowe zimą. W przeciwieństwie do A. glutinosa, A. incana nie ma lepkich części. Rozrzucone liście są jajowate z zaostrozonym końcem i mają ząbkowany brzeg, spód jest owłosiony do filcowatego. Kolor wiosenny jest uderzająco żółty, latem liście stają się jasnozielone. Drzewo to jest znacznie bardziej powszechne niż również żółtolistna A. glutinosa 'Aurea'. Strąki olchy pojawiają się od września i zdobią drzewo przez całą zimę. Ma głęboki korzeń główny, ale pozostaje bardziej na powierzchni niż A. glutinosa. Nie toleruje bruku.